

**WOJEWODA
ZACHODNIOPOMORSKI**

Szczecin, 30 stycznia 2019 r.

P-1.4131.123.2019.AA

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2018 r., poz. 994, poz. 1000, poz. 1349, poz. 1432, poz. 2500)

stwierdzam nieważność

uchwały Nr III/13/2018 Rady Gminy Świdwin z dnia 28 grudnia 2018 r. w sprawie rozpatrzenia skargi na działania Wójta Gminy Świdwin.

Uzasadnienie

W dniu 28 grudnia 2018 r. Rada Gminy Świdwin podjęła uchwałę Nr III/13/2018 w sprawie rozpatrzenia skargi na działania Wójta Gminy Świdwin. W §1 przedmiotowego aktu Rada postanowiła uznać skargę na działalność Wójta Gminy Świdwin za niezasadną. W ocenie organu nadzoru ww. uchwała w sposób istotny narusza obowiązujący porządek prawny.

Kwestie dotyczące rozpatrywania skarg zostały uregulowane w Rozdziale 2 Działu VIII ustawy Kodeks postępowania administracyjnego¹, gdzie nie tylko wymieniono organy uprawnione do rozpatrywania skarg, ale także przewidziano określony tryb postępowania. W tym zakresie ustawodawca zobowiązał organ administracji do niezwłocznego rozpatrzenia skargi oraz - co istotne - sformułował wymogi, jakie musi spełniać zawiadomienie o sposobie jej rozpatrzenia.

Stosownie do brzmienia przywołanego w podstawie prawnej uchwały Nr III/13/2018 art. 229 pkt 3 ustawy Kodeks postępowania administracyjnego, organem właściwym do rozpatrzenia skargi na działalność wójta (burmistrza lub prezydenta miasta) i kierowników gminnych jednostek organizacyjnych jest rada gminy. W oparciu o wskazaną regulację Rada Gminy Świdwin niewątpliwie posiadała kompetencję do podjęcia uchwały w przedmiocie rozpatrzenia skargi na działalność Wójta Gminy Świdwin, jednak w toku badania jej legalności stwierdzono, że narusza ona prawo w sposób istotny.

Przeprowadzona analiza sporządzonego do kwestionowanego aktu uzasadnienia wykazała, iż zawiera ono jedynie zbiór ogólnych informacji dotyczących procedowania skargi (wskazanie, że Komisja Skarg, Wniosków i Petycji Rady Gminy Świdwin zajmowała się sprawą na posiedzeniu w dniu 27 listopada 2018 r., po przeprowadzeniu postępowania nie dopatrzyła się w działalności Wójta Gminy Świdwin naruszenia przepisów prawa i uprawnień, które mogłyby skutkować uwzględnieniem skargi). W treści uzasadnienia nie został jednakże przedstawiony stan faktyczny skargi, tj. co było jej przedmiotem, jakie zarzuty podniósł Skarżący, jakie działania Wójta Gminy Świdwin zostały zakwestionowane, a także z jakich przyczyn zarzuty przedstawione

¹ Ustawa z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2018 r., poz. 2096 z późn. zm.).

przez Skarżącego nie zasługują na uwzględnienie. Brak jest również wskazania prawnych podstaw rozstrzygnięcia, tj. przepisów obowiązującego prawa, które uzasadniają stanowisko Rady uznające podniesione przez Skarżącego zarzuty za nieuzasadnione.

Zauważyć w tym miejscu należy, że po rozpatrzeniu skargi organ obowiązany jest zawiadomić skarżącego o sposobie jej załatwienia, o czym stanowi art. 237 §3 ustawy Kodeks postępowania administracyjnego. W przypadku odmownego załatwienia skargi - jak w omawianym stanie faktycznym - zawiadomienie takie, zgodnie z art. 238 §1 ww. ustawy zawierać powinno uzasadnienie faktyczne i prawne oraz pouczenie o treści art. 239. Uzasadnienie faktyczne winno wskazywać w szczególności fakty, które organ uznał za udowodnione, dowody, na których się oparł oraz przyczyny, z powodu których innym dowodom odmówił wiarygodności i mocy dowodowej, natomiast prawne - wyjaśnienie podstawy prawnej z przytoczeniem przepisów prawa. A zatem, w uzasadnieniu powinno znaleźć się nie tylko rzetelne przedstawienie stanu faktycznego sprawy, ale także ocena zebranego materiału dowodowego i wyczerpujące wyjaśnienie przesłanek dokonanego rozstrzygnięcia (uznania skargi za bezzasadną). Organ musi zawsze w sposób niebudzący wątpliwości wykazać bezzasadność skargi i wyjaśnić stronie prawne podstawy swego rozstrzygnięcia². Biorąc zaś pod uwagę kolegialny charakter organu stanowiącego gminy zasadnym jest twierdzenie, znajdujące poparcie w orzecznictwie³, iż zawiadomienie, o którym mowa w art. 237 §3 ustawy Kodeks postępowania administracyjnego, przybiera w tym przypadku formę uchwały. W konsekwencji, nie powinno budzić wątpliwości, iż obligatoryjnymi elementami uchwały w sprawie rozpatrzenia skargi są uzasadnienie faktyczne i prawne oraz pouczenie o treści art. 239 powyższej ustawy, tj. te elementy, które przewiduje art. 238 §1 tego aktu. Nie ma przy tym znaczenia, czy elementy te znajdują się w treści uchwały, czy też w odrębnym uzasadnieniu do niej sporządzonym. Tymczasem, wyjaśnienia Rady Gminy Świdwin zawarte w uzasadnieniu do uchwały Nr III/13/2018 - co wskazano na wstępie niniejszego rozstrzygnięcia - są lakoniczne, nie wynika z nich jakich ustaleń faktycznych dokonano w toku rozpatrywania skargi, ani też jakie przepisy prawa znalazły zastosowanie w procedurze rozpatrywania sprawy.

Takie postępowanie nie tylko uchybia dyspozycji normy zawartej w art. 238 §1 ustawy Kodeks postępowania administracyjnego, ale prowadzi też do naruszenia fundamentalnych zasad, którymi organ administracji zobowiązany jest kierować się w toku postępowania. Zgodnie bowiem z art. 7 ww. ustawy organy administracji publicznej stoją na straży praworządności, z urzędu lub na wniosek stron podejmują wszelkie czynności niezbędne do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego oraz do załatwienia sprawy, mając na względzie interes społeczny i słuszny interes obywateli. Z kolei, art. 8 omawianej ustawy stanowi, że postępowanie winno być prowadzone w sposób budzący zaufanie jego uczestników do władzy publicznej. Zdefiniowane przez prawodawcę w ten sposób reguły odnoszą się zarówno do postępowań kończących się wydaniem decyzji administracyjnej, jak też tych, których przedmiotem jest rozpatrzenie skargi.

W tym stanie rzeczy, wobec niespełnienia wymogów, o których mowa w ww. przepisach, uznać należy, że uchwała Nr III/13/2018 Rady Gminy Świdwin z dnia 28 grudnia 2018 r. w sprawie rozpatrzenia skargi na działania Wójta Gminy Świdwin podjęta została z istotnym naruszeniem prawa, a zatem stwierdzenie jej nieważności jest w pełni uzasadnione i konieczne.

Mając powyższe na względzie, organ nadzoru zwraca nadto uwagę na konieczność ponownego przedłożenia pod obrady organu stanowiącego Gminy Świdwin skargi na działalność Wójta Gminy Świdwin i podjęcia w tej sprawie uchwały spełniającej wymogi obowiązującego prawa (art. 238 §1 ustawy Kodeks postępowania administracyjnego).

² Wyrok WSA w Bydgoszczy z dnia 5 kwietnia 2011 r., sygn. akt II SA/Bd 199/11.

³ Wyrok WSA w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 29 grudnia 2010 r., sygn. akt II SA/Go 824/10.

Rozstrzygnięcie nadzorcze może być zaskarżone do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Szczecinie. Skargę wnosi się w terminie 30 dni od dnia doręczenia rozstrzygnięcia za pośrednictwem Wojewody Zachodniopomorskiego.

Wicewojewoda Zachodniopomorski

Marek Subocz

.....

Otrzymują:

1. Rada Gminy Świdwin,
2. a/a.